

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 10 december 1997 *

I mål T-260/97 R,

Camar Srl, bolag bildat enligt italiensk rätt, Florens (Italien), företrätt av advokaten Wilma Viscardini Donà, biträdd av advokaterna Mariano Paolin och Simonetta Donà, Padova, delgivningsadress: advokatbyrån Ernst Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Hubert Van Vliet, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten Alberto Dal Ferro, Vicenza, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

och

Europeiska unionens råd, företrätt av juridiska rådgivarna Jean-Peter Hix och Antonio Tanca, rättstjänsten, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av Frédéric Pascal, i egenskap av ombud, delgivningsadress: franska ambassaden, 8, boulevard Joseph II, Luxemburg,

intervenient,

* Rättegångsspråk: italienska.

angående en talan, som ingetts med stöd av artiklarna 185 och 186 i EG-fördraget, om att förstainstansrättens ordförande skall a) meddela uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 17 juli 1997 att avslå Camars begäran om att särskilda åtgärder skall vidtas enligt artikel 30 i rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, s. 1), och b) ålägga kommissionen att beräkna Camars licenser i kategori B för år 1998 med utgångspunkt i deras referenskvantitet för år 1988—1990 eller, i andra hand, deras referenskvantitet för treårsperioden 1989—1991 eller tillämpa de kriterier som anges i europaparlamentets åttonde ändring av kommissionens förslag av den 8 mars 1996 om ändring av ovannämnda förordning nr 404/93 eller i vart fall ålägga kommissionen att bevilja Camar ekonomiskt stöd motsvarande marknadsvärdet på licenserna i kategori B beräknat enligt ett av ovannämnda kriterier,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Genom rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, s. 1, nedan kallad förordning nr 404/93) har det från och med juli 1993 införts en gemensam importordning som ersätter de olika nationella ordningar som fanns tidigare. Förordning nr 404/93 ändrades senast genom rådets förordning (EG) nr 3290/94 av

den 22 december 1994 om de anpassningar och övergångsåtgärder som krävs inom jordbrukssektorn för att genomföra avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan (EGT L 349, s. 105). De viktigaste bestämmelserna i förordning nr 404/93 som är aktuella i förevarande fall är artiklarna 15a, 18.1 och 18.2, 19.1 och 19.2, 16.1 och 16.3 samt 30.

- 2 För handeln med tredje land, som regleras i avdelning IV i förordning nr 404/93, skall varje år öppnas en tullkvot för import av tredjelandsbananer (det vill säga från stater som varken tillhör gemenskapen eller utgör en AVS-stat) och icke traditionella AVS-bananer. Uttrycken "traditionell import" och "icke traditionell import" från AVS-stater definieras i artikel 15a i förordning nr 404/93. Med "traditionell import från AVS-stater" avses de kvantiteter bananer som enligt bilagan till förordning nr 404/93 exporteras av respektive AVS-stat som traditionellt exporterar bananer till gemenskapen. Beträffande Somalia har kvantiteten för "traditionell import" fastställts till 60 000 ton. De kvantiteter bananer som exporteras av AVS-staterna utöver de kvantiteter som anges ovan utgör "icke traditionell import från AVS-stater".

- 3 I artikel 18.1 första stycket föreskrivs att en tullkvot om 2.2 miljoner ton (netto-vikt) skall öppnas varje år för import av tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer. I artikel 18.1 andra stycket föreskrivs att inom ramarna för tullkvoten skall en tull på 75 ecu per ton tas ut vid import av tredjelandsbananer medan icke-traditionella AVS-bananer inte skall beläggas med någon tull. I artikel 18.2 andra stycket föreskrivs vidare att import utöver tullkvoten omfattas av en tull som beräknas på grundval av Gemensamma tulltaxan om det är fråga om icke traditionella AVS-bananer eller bananer från tredje land.

- 4 I artikel 19.1 har den sålunda öppnade tullkvoten fördelats enligt följande: 66,5 procent till de aktörer som har avyttrat tredjelandsbananer eller icke traditionella AVS-bananer (19.1 a), 30 procent till de aktörer som har avyttrat gemen-

skapsbananer eller traditionella AVS-bananer (19.1 b) och 3,5 procent till de aktörer etablerade i gemenskapen som sedan 1992 har börjat avyttra andra bananer än gemenskapsbananer eller traditionella AVS-bananer (19.1 c). I dagligt tal brukar man tala om licenser i kategori A, B och C för att hänvisa till dessa olika delar av tullkvoten. I artikel 19.2 föreskrivs vidare att på grundval av separata beräkningar för var och en av de kategorier av aktörer som avses i punkt 1 ”skall varje aktör erhålla importlicenser som grundar sig på de genomsnittliga kvantiteter av bananer som denne har sålt under de tre senaste år för vilka uppgifter finns tillgängliga” och i synnerhet att för de aktörer som avses i punkt 1 b skall försäljningen av traditionella AVS-bananer och/eller gemenskapsbananer beaktas.

- 5 I artikel 16.1 föreskrivs att det varje år skall sammanställas en prognosticerad försörjningsbalans för produktionen och förbrukningen i gemenskapen och för importen och exporten.

- 6 I artikel 16.3 föreskrivs följande: ”Balansen får vid behov ändras under regleringsåret, bland annat för att ta hänsyn till effekterna av undantagsförhållanden som påverkar villkoren för produktion eller import. I ett sådant fall skall den tullkvot som föreskrivs i artikel 18 ändras i enlighet med förfarandet i artikel 27”.

- 7 Slutligen anges följande i artikel 30: ”Om det efter juli 1993 krävs särskilda åtgärder för att underlätta övergången från den ordning som gällde innan denna förordning trädde i kraft till den som fastställs genom denna förordning, särskilt för att komma tillrätta med svårigheter av en känslig natur, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 besluta om de övergångsåtgärder som den bedömer vara nödvändiga”.

Bakgrund och förfarande

- 8 Camar, som är sökande, är ett italienskt bolag med begränsat ansvar bildat enligt italiensk rätt och den enda "traditionella importören" av bananer från Somalia inom ramen för den ovan beskrivna gemensamma organisationen av marknaden.
- 9 Camar köptes år 1983 av De Nadai-koncernen som för närvarande innehar 50 procent av dess kapital. De Nadai-koncernen äger även bolaget TICO som även det importerar bananer till Italien. Nämnada koncern är även majoritetsägare i bolaget Somalfruit, som producerar bananer i Somalia.
- 10 Mellan åren 1984 och 1990 nådde den somaliska bananodlingen sin kulmen med en årlig produktion om 90 000—100 000 ton. Under denna period importerade Camar en stor del av denna produktion (47 491 ton år 1988, 37 086 ton år 1989 och 45 130 ton år 1990) till Europa och i synnerhet Italien.
- 11 Den 31 december 1990 utbröt inbördeskrig i Somalia och Camars normala importflöde avbröts för att sedan delvis återupptas år 1994.
- 12 Camar fortsatte dock att förse den italienska marknaden med bananer till en kvantitet som inte nämnvärt understeg bananimporten från Somalia före inbördeskrigets utbrott, genom att köpa in bananer från två AVS-stater, Kamerun och Leeward Islands, samt från vissa tredje länder från vilka de redan hade börjat importera bananer år 1988.

- 13 Från införandet av en gemensam organisation av marknaden i juli 1993 till slutet av år 1997 erhöll Camar såväl licenser i kategori A (för 4 008,521 ton år 1993, för 8 048,691 ton år 1994, för 3 423,761 ton år 1995, för 5 312,671 ton år 1996 och för 7 545,823 ton år 1997) som licenser i kategori B (för 5 622,938 ton år 1993, för 10 739,088 ton år 1994, för 6 075,934 ton år 1995, för 2 948,596 ton år 1996 och för 2 140,718 ton år 1997). Ovannämnda uppgifter om beviljade licenser mellan åren 1993 och 1996 framgår av ett beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 21 mars 1997 i mål T-79/96 R, Camar mot kommissionen (REG 1997, s. II-403, punkt 13), medan de uppgifter som avser år 1997 framgår av Camars inlägga i detta mål (se bilagorna 6 och 8 till ansökan genom vilken talan väckts).
- 14 Under denna period uppgick sökandens bananimport från Somalia till cirka 482 ton år 1993, 1 321 ton år 1994, 14 140 ton år 1995 och 15 780 ton år 1996 (se ovan nämnda beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 21 mars 1997, punkt 14). Camar har uppgett att 11 955,614 ton bananer kommer att importeras från Somalia år 1997. I likhet med vad sökanden uppgav vid förhandlingen skall det för övrigt tilläggas att TICO, som ingår i De Nadai-koncernen, kommer att importera cirka 6 000 ton somaliska bananer till Italien år 1997. Det framgår även av "Relazione sulla produzione ed esportazione di banane dalla Somalia dalla Baia di Merca" (rapport om produktion och export av bananer från bukten Merca i Somalia), som har ingivits av sökanden (bilaga 4 till ansökan genom vilken talan väckts), att De Nadai-koncernens totala import inte kommer att överstiga 27 000 ton år 1997.
- 15 Redan de första åren efter införandet av den gemensamma organisationen av marknaden begärde Camar upprepade gånger att kommissionen skulle höja tullkvoten för tredjelandsbananer till en kvantitet som motsvarade skillnaden mellan den traditionella kvantitet somaliska bananer som föreskrivs i förordning nr 404/93 (60 000 ton) och den kvantitet som Camar importerade eller kunde importera till gemenskapen samt att till dem bevilja licenser som motsvarade skillnaden mellan dessa kvantiteter. Sökanden begärde följaktligen att svaranden skulle vidta nästan samma åtgärder som de som vidtogs efter cyklonerna Debbie, Iris, Luis och Marilyn för import av bananer från gemenskapsregionerna Martinique och Guadeloupe samt från AVS-staterna Saint Lucia och Dominica.

- 16 Då kommissionen inte vidtog några åtgärder delgav sökanden den 24 januari 1996 denna en anmodan att vidta åtgärder i enlighet med artikel 175 i EG-fördraget genom att officiellt överlämna begäran i fråga för räkenskapsåret 1996.
- 17 Då kommissionen inte besvarade denna anmodan, väckte Camar den 28 maj 1996 talan vid förstainstansrätten med stöd av artikel 175 i EG-fördraget, ett mål som tilldelades målnummer T-79/96. Inom ramen för detta förfarande inkom Camar den 27 januari 1997 med en begäran om interimistiska åtgärder genom vilken den i första hand yrkade att kommissionen skulle åläggas att för år 1997 tilldela Camar ytterligare importlicenser för import av tredjelandsbananer och icke traditionella AVS-bananer enligt tullsatsen för inom tullkvoten med en kvantitet som motsvarade skillnaden mellan den kvantitet somaliska bananer som Camar kan importera och den kvantitet som Camar har importerat under åren 1988, 1989 och 1990 och, i andra hand, att kommissionen skulle åläggas att vidta samtliga övriga åtgärder som kan anses vara nödvändiga för att undvika att Camar åsamkas irreparabla skador.
- 18 Denna begäran avslogs genom ovannämnda beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 21 mars 1997.
- 19 Med stöd av artikel 30 i förordning nr 404/93 inkom Camar den 27 januari 1997 med en ny begäran om att de importlicenser för tredjelandsbananer eller icke-traditionella AVS-bananer som skulle tilldelas Camar i egenskap av aktör i kategori B för år 1997 och följande år fram till dess att normala referenskvantiteter fanns tillgängliga, skulle beräknas på grundval av de kvantiteter som Camar hade avyttrat under åren 1988, 1989 och 1990.
- 20 Innan kommissionen hann ta ställning till ovannämnda begäran om brådskande administrativa åtgärder väckte Camar, med stöd av artikel 175 i EG-fördraget, den 5 juni 1997 ännu en talan, vilken tilldelades målnummer T-172/92, och bifogade en begäran om interimistiska åtgärder med stöd av artikel 186 i EG-fördraget. Sedan kommissionen den 17 juli 1997 avslagit begäran om administrativa åtgärder, drog Camar tillbaka sin talan som väckts med stöd av artikel 186. Genom beslut av förstainstansrättens ordförande av den 8 oktober 1997 avskrevs den delen av målet.

- 21 Genom en ny ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 september 1997, har Camar yrkat att kommissionens ovannämnda avslagsbeslut av den 17 juli 1997 skall ogiltigförklaras och att gemenskapen skall förpliktas att i första hand ersätta den skada som har åsamkats i och med att kommissionen, vid beräkningen av licenserna i kategori B, har vägrat att ta hänsyn till den kvantitet Camar importerade före inbördeskriget utbrott, eller, i andra hand, ersätta den skada som har uppstått till följd av att inga särskilda bestämmelser har antagits i förordning (EEG) nr 404/93 vilka skulle göra det möjligt att "lösa sådana situationer" som sökandens.
- 22 Genom en särskild ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 oktober 1997, har Camar inkommit med en begäran om interimistiska åtgärder med stöd av artiklarna 185 och 186 i EG-fördraget och yrkat att förstainstansrättens ordförande skall a) meddela uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 17 juli 1997 att avslå Camars begäran om att särskilda åtgärder skall vidtas enligt artikel 30 i rådets förordning (EEG) nr 404/93, och b) ålägga kommissionen att i första hand beräkna Camars licenser i kategori B för år 1998 med utgångspunkt i deras importkvantitet för åren 1988, 1989 och 1990 eller, i andra hand, deras referenskvantitet för treårsperioden 1989—1991 eller tillämpa kriteriet om "potentiell importkapacitet" för varje importör som Europaparlamentet föreslår i en ändring (EGT C 20, av den 20 januari 1997, s. 395, ändringsförslag 8) av kommissionens förslag om ändring av förordning (EEG) nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT C 121, av den 25 april 1996, s. 15) eller i vart fall ålägga kommissionen att bevilja Camar ekonomiskt stöd motsvarande marknadsvärdet på licenserna i kategori B beräknat enligt ett av ovannämnda kriterier.
- 23 Kommissionen och rådet har inkommit med skriftliga yttranden som inkom den 4 november 1997. Republiken Frankrike har begärt att få intervensera genom ansökan som inkom den 14 november 1997.
- 24 Parterna i målet och intervenienten har avgivit muntliga yttranden den 18 november 1997.

Rättslig bedömning

Begäran om intervention

- 25 Då den franska regeringens begäran om intervention har gjorts i enlighet med artikel 115 i förstainstansrättens rättegångsregler och artikel 37 första stycket i EEG-protokollet om domstolens stadga, som är tillämplig i förfarandet vid förstainstansrätten enligt artikel 46 i samma stadga, tillåts Republiken Frankrike att intervensera i detta förfarande till stöd för svarandenas yrkanden.

Begäran om interimistiska åtgärder

- 26 Enligt artiklarna 185 och 186 i fördraget jämförda med artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319, s. 1), i dess lydelse enligt rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT L 144, s. 21) och rådets beslut 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 (EGT L 66, s. 29), kan förstainstansrätten förordna om uppskov med verkställigheten av en omtvistad rättsakt eller om andra nödvändiga interimistiska åtgärder, när den finner att omständigheterna så kräver.
- 27 Enligt artikel 104.2 i rättegångsreglerna skall en ansökan om interimistiska åtgärder ange de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet samt de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad. De begärda åtgärderna skall endast ha interimistisk verkan och får inte föregripa förstainstansrättens avgörande i saken (se bland annat ovannämnda beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 21 mars 1997, punkt 21).

*Huruvida ärendet är brådskande***Parternas argument**

- 28 Camar har till stöd för sin begäran gjort gällande att den kommer att bli tvingad att definitivt upphöra med import av bananer till Italien om den inte beviljas de licenser i kategori B som den begär genom denna begäran om interimistiska åtgärder.
- 29 För närvarande uppgår enligt Camar deras import från Somalia till mindre än 25 procent av deras import innan inbördeskrigets utbrott. Vidare uppgår enligt Camar deras import från tredje land till något mindre än en tredjedel av importen innan införandet av den gemensamma organisationen av marknaden.
- 30 Den minskade importen från Somalia beror enligt Camar inte på att den lokala produktionen, som för närvarande uppgår till den traditionella importen, det vill säga 60 000 ton, en kvantitet som har fastställts i bilagan till förordning nr 404/93, är otillräcklig, utan på svårigheterna att lasta bananerna på fraktfartyg. Sökanden har nämligen gjort gällande att lastningen av bananerna, till följd av stängningen av Mogadiscios hamn, kunde äga rum endast i bukten Merca där fartygen inte kan lägga till och där banankartongerna transporteras till fartygen som ligger för ankar 1 500 meter från land med hjälp av lastpråmar dragna av bogserbåtar. Detta medför att det krävs sju dagar att lasta fartygen i stället för en dag under normala förhållanden. Dessutom är all lastning omöjlig på grund av sjöförhållandena under regnsäsongen, vilken sammanfaller med det tredje kvartalet under samma referensperiod. För Camars överlevnad räcker det således inte med att produktionen av somaliska bananer återupptas. Sökanden har dessutom påpekat att somaliska bananer och AVS-bananer inte längre efterfrågas i lika stor omfattning på den europeiska marknaden. Av dessa skäl är import av somaliska bananer för närvarande inte vinstgivande.

- 31 Vad för övrigt beträffar import från tredje land, har Camar påpekat att deras minskade import (från 22 598 ton år 1991 till 7 545, 823 ton år 1997) beror på en gradvis minskning av de licenser i kategori B som Camar i enlighet med förordning nr 404/93 har tilldelats på grundval av de kvantiteter bananer som har importerats från Somalia. Camar har även betonat att dess import från tredje land gradvis har minskat till följd av att Camar under krigsåren och de närmast följande åren inte i lika stor omfattning kunde importera bananer från AVS-staterna.
- 32 Sökanden anser att det just är på grund av den betydande minskningen av deras import från Somalia och från tredje land, och den därpå följande minskningen av verksamheten, som De Nadai-koncernen, som tidigare tillskjutit medel vid flera tillfällen, inte längre kan bära de återkommande förlusterna. Camar har därför varit tvungen att avstå från att införskaffa vissa licenser för import från Somalia avseende det tredje kvartalet under år 1997, eftersom de inte längre har de likvida medel som behövs för att betala nödvändiga förskott vid inköp och banantransporter och för att kunna ställa de säkerheter som krävs enligt gemenskapens regler. Denna verksamhetsminskning har bekräftats av Alessandro De Nadai (som uppgav sig vara delägare i koncernen tillsammans med andra medlemmar av familjen) vilken, på en fråga under det muntliga förfarandet, uppgav att Camars omsättning minskade från 100 miljarder LIT år 1990 till 45 miljarder LIT år 1997.
- 33 Kommissionen har i sitt yttrande, till vilket rådet har anslutit sig, avfärdat sökandens alla argument och inledningsvis betonat att enligt fast rättspraxis "kan i princip inte en rent ekonomisk skada betraktas som irreparabel, eller ens som svårersättlig, eftersom den kan bli föremål för en ekonomisk kompensation i efterhand" (se bland annat beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 3 mars 1997 i mål T-6/97 R, Comafrika mot kommissionen, REG 1997, s. II-291).

- 34 Beträffande de faktiska omständigheterna har kommissionen vidare betonat att den svåra situation som sökanden hänvisar till, även om den skulle vara riktigt beskriven, har uppkommit genom De Nadai-koncernens strategi. De Nadai-koncernen har nämligen fortsatt att producera somaliska bananer genom koncernens bolag Somalfruit, även om denna produktion idag inte är särskilt konkurrenskraftig på gemenskapsmarknaden, och den har ingått avtal med ett konkurrerande bolag tillhörande Dole-koncernen som även det importerar somaliska bananer till Italien.
- 35 Beträffande de faktiska omständigheterna har kommissionen även hänvisat till en rad uppgifter som visar att Camars ekonomiska situation är bättre än vad Camar själv påstår. Kommissionen anser i detta hänseende att det inte med stöd av de handlingar som Camar har uppvisat beträffande sin verksamhet har visats att Camar har allvarliga ekonomiska problem. Enligt kommissionen framgår det av "objektiva uppgifter" att sökanden befinner sig i en ekonomiskt stabil situation och att den inte på något sätt riskerar att bli utkonkurrerad från marknaden.
- 36 Kommissionen har för det första påpekat att det av uppgifter från den behöriga handelskammaren framgår att Camars omsättning uppgick till 4,330 miljarder LIT år 1993, 7 miljarder år 1994 och 10 miljarder år 1995 och att Camar, även om det gick med 241 miljoner i förlust år 1993, gick med 2 miljoner i vinst år 1994 och med 160 miljoner i vinst år 1995. Den omständigheten att Camar har haft en sådan omsättning visar enligt kommissionen att "det i vart fall är osannolikt att den inte har tillräckligt med ekonomiska medel för att kunna ställa säkerhet för licenserna under det fjärde kvartalet år 1997 och än mer osannolikt att dessa ekonomiska problem beror på den gemensamma organisation av marknaden".
- 37 För det andra har kommissionen, med utgångspunkt i att Camar i egenskap av innehavare av A- och B-licenser importerade mer än 36 000 ton bananer år 1997, varav 27 000 ton från Somalia och 9 600 ton från tredje land, bestritt att Camar — som, vilket inte har bestritts, har kunnat bedriva verksamhet mellan åren 1981 och 1987 genom att importera ungefär 30 000 ton per år — inte kan bedriva verksam-

het idag, eftersom Camar årligen importerar nästan 7 000 ton mer än under år 1981—1987.

- 38 Av sökandens uppgifter kan man enligt kommissionen dra slutsatsen att Camar för år 1998 kommer att erhålla ett betydligt större antal licenser i kategori B för import från tredje land än vad Camar erhållit för år 1997, eftersom beräkningen av kvoten för år 1998 görs med utgångspunkt i referensåren 1994, 1995 och 1996, då Camar ökade sin import från Somalia. Till dessa licenser bör även läggas de i kategori A, som bör bli lika många som under det löpande året i och med att importen från tredje land är oförändrad. I vart fall kommer Camar enligt kommissionen under år 1998 att vara den aktör i kategori B som bland ungefär 150 registrerade aktörer i Italien kommer att erhålla flest antal licenser i kategori B. Camar kan även importera bananer från Leeward Islands genom att utnyttja TICO:s licenser. TICO kommer nämligen att under år 1998 erhålla licenser i kategori B för ungefär 953 ton och en minimikvantitet licenser i kategori C (det vill säga licenser som utges till företag som under senare tid har börjat marknadsföra bananer), vilket bör bidra till att öka sökandens inkomster, eftersom TICO tillhör De Nadai-koncernen, vilken i sin tur äger en stor del av Camar.
- 39 Den franska regeringen har bestritt de omständigheter med stöd av vilka sökanden gör gällande att de begärda åtgärderna är brådskande. Den har nämligen påstått att den somaliska bananproduktionen enligt obestridda uppgifter är större än den "traditionella" import som har fastställts i bilagan till förordningen om införande av den gemensamma organisationen av marknaden. Vidare importerade Camar under det tredje kvartalet 70 procent av Somalias totala bananproduktion till Italien. Den franska regeringen har även påstått att De Nadai-koncernen i dag kontrollerar 10 procent av den italienska marknaden, vilket är samma marknadsandel som den hade innan den gemensamma organisationen infördes.

- 40 Slutligen har den franska regeringen påpekat att det, trots de transportsvårigheter Camar hänvisar till, finns andra företag som är intresserade av att importera bananer från Somalia.

Förstainstansrättens ordförandes bedömning

- 41 Enligt artikel 104.2 i rättegångsreglerna skall en begäran om interimistiska åtgärder ange "föremålet för talan, de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet samt de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden *omedelbart* framstår som befogad".
- 42 Enligt fast rättspraxis skall förstainstansrättens ordförande bedöma hur *brådskande* de interimistiska åtgärderna är genom att undersöka om sökanden innan förstainstansrätten avgör målet i sak riskerar att åsamkas allvarliga och irreparabla skador som inte kan kompenseras när målet avgörs slutligt. I princip kan inte en rent ekonomisk skada betraktas som irreparabel, eller ens som svår att ersätta, eftersom den kan bli föremål för en ekonomisk kompensation i efterhand (se senast beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 1 oktober 1997 i mål T-230/97 R, Comafrica mot kommissionen, REG 1997, s. II-1589, punkt 32). En skada kan betraktas som irreparabel då bolagets ställning på marknaden äventyras på så sätt att en eventuell förlorad marknadsandel inte kan kompenseras ens om bolaget beviljas ekonomisk kompensation.
- 43 Camar har hänvisat till en rad omständigheter till stöd för sin begäran om interimistiska åtgärder. Camar har för det första gjort gällande att det har varit tvunget att i avsevärd omfattning minska importen av somaliska bananer på grund av den minskade lokala produktionen och senare på grund av svårigheter att lasta varorna på fraktfartyg, eftersom det på grund av kriget var omöjligt att använda sig av Mogadiscios hamn. Camar har även varit tvungen att minska importen från andra AVS-stater. Efter införandet av den gemensamma organisationen har det nämligen blivit väldigt svårt att få tillgång till dessa marknader i och med att de importörer

som redan existerade på denna marknad innan införandet av gemensamma organisationen har befast sina marknadsandelar under mellantiden. Camar anser sig även ha varit tvungen att minska importen från tredje land, eftersom de inte kan erhålla lika många licenser för denna typ av import på grund av sin minskade import från Somalia, vars storlek utgör referenspunkt för att erhålla sådana licenser. Camar har för det andra gjort gällande att De Nadai-koncernen (vilken som redan nämnts innehar 50 procent av Camars kapital) har varit tvungen att skjuta till kapital till följd av den påtvingade verksamhetsminskningen och att Camar har varit tvungen att minska sin personal från 12 till 6 anställda. Sökanden har hävdats att det i en sådan situation inte har något annat val än att upphöra med sin verksamhet om det inte till följd av begäran om interimistiska åtgärder tilldelas ytterligare importlicenser för import från tredje land.

- 44 Svarandena och den franska regeringen har bestritt sökandens påståenden. De har betonat att Camar år 1997 importerade 37 000 ton bananer, vilket är tillräckligt för Camars överlevnad. De har vidare påstått att Camars ekonomiska ställning, enligt uppgifter från den behöriga handelskammaren, har varit stabil under det löpande året och att Camar har gått med vinst både år 1994 och år 1995. De har även påstått att Camar skulle kunna utnyttja de importlicenser som har tilldelats TICO, som i sin helhet ägs av De Nadai-koncernen. De har påpekat att licenser har tilldelats detta bolag avseende just det fjärde kvartalet år 1997, en period för vilken Camar har hävdats att det inte kunnat begära någon licens, eftersom det inte hade tillräckligt med likvida medel för att ställa den säkerhet som krävs.

- 45 Sökandens påståenden förefaller inte på något sätt vara övertygande vare sig i fråga om omsättningen under de senaste åren eller i fråga om importvolymen under dessa år. Det är fråga om två delar som hänger samman, men som bör undersökas separat för att förstå alla de uppgifter om kvantiteter, vilka inte alltid är tydliga och sammanhängande, som parterna har redogjort för i sina inlagor och vid förhandlingen.

- 46 Vad gäller Camars omsättning framgår det av Alessandro De Nadais uttalanden vid förhandlingen att denna omsättning har ökat avsevärt, nämligen från 45 miljarder år 1995 till 80 miljarder år 1996 och år 1997. De framgår vidare av de uppgifter som kommissionen redogjorde för vid förhandlingen, vilka sökanden inte har ifrågasatt, att Camar gick med 2 miljoner i vinst år 1994 och med 160 miljoner LIT i vinst år 1995. Camar anser att dessa uppgifter inte är tillräckliga för att visa att Camars ekonomiska situation är helt stabil. De Nadai-koncernen har nämligen vid flera tillfällen tillskjutit kapital för att Camar skall kunna klara upp sina svårigheter.
- 47 Förstainstansrättens ordförande vill i detta hänseende inledningsvis anmärka att det endast har påståtts att denna finansiering har ägt rum, för övrigt i väldigt allmänna ordalag, trots att frågor ställdes till sökanden vid förhandlingen i syfte att få exakta uppgifter i denna fråga. Det har inte uppgetts när och hur mycket kapital som har tillskjutits, inte heller har det på ett adekvat sätt redogjorts för vilka rättssubjekt som har tillskjutit medel och det har inte heller uppvisats någon bokföringshandling som visar att medel har tillskjutits, trots att transaktionerna ifråga ingår i verksamhet bedriven av juridiska personer som är skyldiga att upprätta årsbokslut och bevara handlingar som rör dess verksamhet. Förstainstansrätten konstaterar dock att en sådan uppgift i vart fall inte har någon avgörande betydelse vid bedömningen av sökandens alla ekonomiska villkor och konkreta möjligheter att driva verksamhet, eftersom De Nadai-koncernen innehar 50 procent av Camars kapital, vilket innebär att stödet, även om det verkligen existerar, utgör en rent intern transaktion, vilket sökanden själv har medgett vid förhandlingen.
- 48 Vad gäller Camars importvolym av bananer framgår det av de uppgifter som parterna har redogjort för, att Camar från och med år 1993, det vill säga det år den gemensamma organisationen av marknaden infördes, i avsevärd omfattning minskade den årliga bananimporten både från AVS-staterna och från tredje land. Importen minskade från ett genomsnitt på ungefär 53 000 ton under de fyra åren

innan den gemensamma organisationens införande till ett genomsnitt på ungefär 24 000 ton under de fyra åren efter den gemensamma organisationens införande (se bilaga 1 till kommissionens yttrande).

49 Det kan således inte bestridas att Camars verksamhet har minskat från och med år 1993. Camars import ökade emellertid i viss mån under åren 1995 och 1996, då den uppgick till 28 640 respektive 27 774 ton. Vidare uppgår Camars import — enligt de uppgifter som sökanden har lämnat, vilka kommissionen inte har bestritt — till runt 20 000 ton år 1997, varav 11 955,614 ton från Somalia och ungefär 7 000 ton från tredje land. Det skall för övrigt påpekas att dessa uppgifter inte är helt överensstämmande med de som kommissionen har redogjort för. Med hänvisning till den av sökanden ingivna "Relazione sulla produzione ed esportazione di banane dalla Somalia dalla Baia di Merca" (bilaga 4 till ansökan genom vilken talan har väckts) har kommissionen påstått att De Nadai-koncernens import från Somalia, det vill säga Camars och TICO:s sammanlagda import, uppgår till minst 27 000 ton för år 1997.

50 Det skall i detta hänseende än en gång betonas att TICO, som bedriver samma verksamhet som Camar, tillhör De Nadai-koncernen som i sin tur innehar 50 procent av kapitalet i Camar. Även om TICO sålunda förefaller utgöra en annan enhet än Camar, är de båda knutna till varandra i och med att de tillhör samma koncern. Detta medför att Camars ställning på marknaden skall bedömas i förening med TICO:s ställning. Om man ser de båda bolagen som en enhet, uppgår De Nadai-koncernens totala bananimport under år 1997 till ungefär 26 000—27 000 ton. Mot bakgrund av en sådan omsättning är det svårt att se att den importordning som infördes från och med år 1993 genom den gemensamma organisationen av marknaden i dag åsamkar Camar en irreparabel skada.

51 Detta påpekande gäller även om man beaktar andra betydande omständigheter som parterna har hänvisat till i sina inlagor eller som har framkommit vid förhandlingen. Det är fråga om de somaliska bananernas minskade konkurrenskraft på den italienska marknaden och de ökade transportkostnaderna till följd av omöjligheten att utnyttja Mogadiscios hamn.

52 Beträffande den första omständigheten har Camar själv medgett att somaliska bananer, liksom bananer i allmänhet från AVS-stater, har tappat konkurrenskraft på den italienska marknaden. Av bland annat detta skäl skulle Camar gynnas i väsentlig omfattning om den tilldelas ytterligare licenser för import från tredje land av bananer med en annan kvalitet, vilket skulle innebära att de aktuella svårigheterna övervinns. Detta argument kan inte åberopas till stöd för begäran om interimistiska åtgärder, det vill säga begäran om ytterligare licenser för import från tredje land. Det är tvärtom tillräckligt att peka på att den minskade efterfrågan av somaliska bananer på den italienska marknaden, vilket beror på att konsumenterna inte efterfrågar denna produkt, inte beror på den gemensamma organisationen av marknaden utan snarare på den risk som finns vid all form av näringsverksamhet.

53 Vad för övrigt beträffar de ökade transportkostnaderna till följd av att Mogadiscios hamn inte kan utnyttjas, skall det konstateras att det är fråga om en exceptionell omständighet (en omständighet som kommissionen förmodligen hade kunnat beakta när den prövade Camars återkommande licensansökningar med stöd av artikel 30 i förordning nr 404/93). Sökanden har emellertid inte visat att kostnaderna har ökat i en sådan omfattning att Camar inte kan fortsätta sin verksamhet innan dom meddelas i saken eller i en sådan omfattning att Camar i vart fall åsamkas en oåterkallelig skada i fråga om sin marknadsställning.

54 Av dessa skäl kan det utslutas att det föreligger en överhängande risk för att Camar åsamkas allvarliga och irreparabla skador. Även om det är riktigt att detta bolags omsättning har minskat direkt efter den gemensamma organisationens införande — i synnerhet under åren 1993 och 1994 — är det emellertid även riktigt att bolaget från och med år 1995 årligen har importerat ungefär 27 000 bananer. Mot bakgrund av denna uppgift och sökandens totala situation såsom denna framgår av

de uppgifter som har analyserats ovan, kan inte slutsatsen dras att Camars ställning på marknaden riskerar att skadas i väsentlig omfattning, och inte heller dess överlevnad, under tiden fram till dess att dom meddelas i saken.

55 Härav följer att begäran om interimistiska åtgärder skall avslås utan att det är nödvändigt att undersöka huruvida talan i sak omedelbart framstår som grundad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Begäran om interimistiska åtgärder avslås.

- 2) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

Luxemburg den 10 december 1997

H. Jung

Justitiesekreterare

A. Saggio

Ordförande